

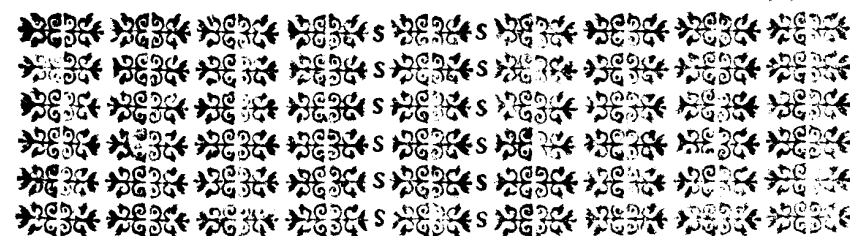
Ergo omnes simul cylindri figuræ circa hemisphærium descriptæ, hoc est eadem figura, æqualis erit omnibus simul tubis cylindricis circa solidum trianguli EHA descriptis, cum singuli singulis æquales sint. Sed figura circa hemisphærium descripta minor erat solido trianguli EHA. Necesse igitur est, quod solidū trianguli EHA maius sit, quam figura sibi circumscripta pars suo toto. Quod esse non potest.

Hemisphærium igitur neque maius, neque minus erit solido trianguli EHA, sed ipsi æquale, solidum verò trianguli EHA duplum est coni EAD, ergo hemisphærium duplum erit coni EAD. Sphæra verò eiusdem quadrupla erit, Quod erat propositum.

Corollarium.

Hinc patet sphæram subsesquialteram esse cylindri, cuius basis æqualis sit maximo sphære circulo, altitudo verò diametro sphære æqualis.

Nam sph. ostenditur esse ad conum EAD ut 4, ad unum, conus vero EAD ad cylindrum EBCD est, ut unum ad 6. ergo ex æquo sphæra ad cylindrum EBCD erit, ut 4. ad 6. Nempe subsesquialtera.

DE SOLIDIS SPÆRALIBVS

LIBER PRIMVS.

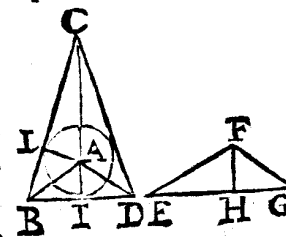

PROPOSITIO PRIMA.

CONVS quilibet circa sphæram descriptus, æqualis est cono cuidam, qui basim habeat æqualem vniuersæ superficiei circumscripti coni accepta etiam basi, altitudinem verò æqualem radio sphære.

Esto circa sphæram, cuius centrum A, descriptus conus BCD, (qui videlicet sphæram tangat & lateribus, & basi) Ponaturque alius conus EFG, qui basim habeat EG æqualem tum curvæ superficiei, tum etiam basi coni BCD, altitudinem verò HF habeat æqualem radio sphære AL.

Dico conos BCD, EFG æquales esse.

26. p. par-
tis.

Solidum enim conicum excavatum, quod fit ex reuolutione trianguli CBA circa axem IC, æquale est cono cuidam, qui basim habeat æqualem curvæ superficiei conicæ BCD, altitudinem verò æqualem perpendiculari AL, nempe radio sphæræ: Talis ergò conus vnà cum cono BAD (cum habeant eandem altitudinem) æquales erunt cono EFG; Quando quidem conus EFG basim habet vtriq; simul basi æqualem, altitudinem verò alterutrà æqualem. Propterea & conus BCD, qui duobus prædictis conis æquatur, æqualis erit cono EFG. Quod &c.

Aliter.

per 3. sex-
ti.

Ducatur IM æquidistans ipsi AL & quoniam angulus CBI diuiditur bisariam à linea BA, erit vt CB ad BI, ita CA ad AI.

8. prim.
partis.

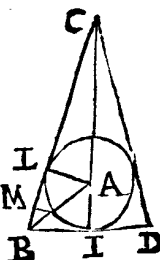
Superficies ergò conì BCD sine basi, ad circulum sua basis est vt CB ad BI, nempe vt CA ad AI, & cõponendo, & per conuersionem rationis, erit vniuersa superficies conì BCD cum basi, ad superficiem eiusdẽ conì sine basi, vt IC ad CA, hoc est vt IM ad AL.

Propterea si reciproce adhibeantur bases, & altitudines, erit conus, cuius altitudo AL, basis verò æqualis vniuersa superficiei conì BCD cum basi, æqualis cono, cuius altitudo sit IM, basis verò curuatantum superficiei conica BCD, hoc est cono BCD (æquales enim sunt conus, cuius altitudo IM, basis verò conica superficies BCD; & conus BCD. per 22 huius.)

PROPOSITIO II.

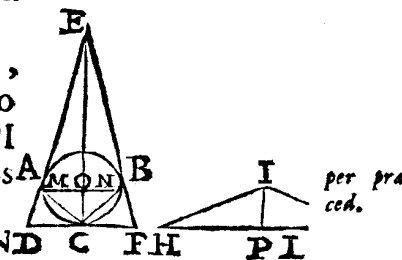
Conus quilibet circa sphæram descriptus, est ad sphæram, vt conì ipsius vniuersa superficies accepta etiam basi, ad superficiem sphæræ.

Esto circa sphæram ABC descriptus conus DEF; Dico huius-

iufmodi conum esse ad sphæram, vt conì superficies vna cum basi, ad superficiem sphæræ.

Ponatur conus HIL vt in præcedenti, cuius basis æqualis sit integro perimetro conì DEF vna cum basi, altitudo verò PI æqualis radio sphæræ OC, eritque conus HIL æqualis cono DEF.

Agatur per centrum O planum MND ad axẽ erectum, & in hemisphærio MCN concipiatur conus MGN.

Iam conus DEF ad conum HIL (ob æqualitatem) est, vt totus perimenter conì DEF ad basim HL, conus autem HIL ad conum MCN, (cum eandem habeant altitudinem) est vt basis HL ad basim MN, conus denique MCN ad sphæram est, vt basis MN ad superficiem sphæræ (nempe in ratione subquadrupla) quare ex quo erit conus DEF ad sphæram, vt vniuersus perimenter conì DEF ad superficiem sphæræ. Quod &c.

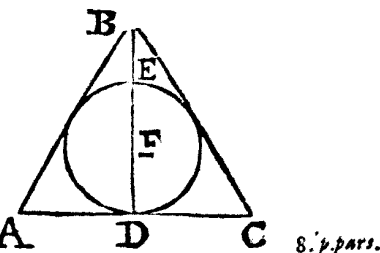
20. & 30
p. partis.

PROPOSITIO III.

Conus quilibet circa sphæram descriptus, est ad sphæram, vt rectangulum contentum sub latere, & semibasi conì tamquam vna linea, & sub semibasi, ad quadratum diametri sphæræ.

Esto circa sphæram, cuius diameter DE, descriptus conus quilibet ABC. Dico conum ad sphæram esse, vt rectangulum sub BAD tamquam vna linea, & sub AD, cõprehensum, ad quadratum DE.

Curua eim superficies conì ABC ad circulum suæ basis est, vt BA ad AA, & componendo erit totus conì perimenter adeundem circulum basis, vt BA, AD simul ad AD: hoc est vt rectangulum sub linea BAD, & sub AD ad quadratum A

8. p. partis.

D, cir-

D; circulus verò basis conici, ad circulum circa DE est, ut quadratum AD ad quadratum DE, circulus denique circa DE ad sphaeræ superficiem est, ut quadratum DE ad quadratum DE, ergò ex æquo vniuersus conici ABCA perimenter ad superficiem sphaeræ (hoc est conus ipse ad sphaeram per precedentem) erit, ut rectangulum sub recta linea BAD, & sub AD ad quadratum DE. Quod &c.

Corollarium.

Pro Corollario potest ostendi, conum æquilaterum ad inscriptam sphaeram esse, ut 9. ad 4. Posito enim latere AC. 6. erit rectangulum sub latere cum semibasi, & semibasi 27. quadratum verò BD 27. & quadratum DE 12. ergo conus ad sphaeram, erit ut 27 ad 12. siue ut 9. ad 4.

Scholium.

Possent hinc Theoremata non pauca proponi circa solidorum circumscriptiōem, & inscriptiōem: qualia sunt.

Si circa sphaeram prisma concipiatur, quod singulis suis parallelogrammis sphaeram contingat: sitque eiusdem altitudinis; Erit prisma ad sphaeram, ut perimenter basis prismatis ad duas tertias peripheriæ maximi circuli sphaeræ.

Si verò non eiusdem sit altitudinis; ratio prismatis ad sphaeram componetur ex prædicta, & ex ratione altitudinum; altitudo autem sphaeræ diameter est.

Si cylindro circumscribatur prisma, quod singulis suis parallelogrammis superficiem cylindri contingat; sintque eiusdem altitudinis. Erit prisma ad cylindrum, ut basis ad basim: nempe, ut perimenter basis prismatis, ad peripheriam basis cylindri. Idem verum est de cono, & pyramidibus circumscriptis.

Si verò prisma, & cylindrus non eiusdem altitudinis fuerint, ratio componetur ex ratione perimetri ad peripheriam, & altitudinis ad altitudinem.

Si intra cylindrum inscribatur prisma eiusdem altitudinis, habens basim polygonam, regularem, & parilateram, Erit cylindrus ad prisma, ut peripheria basis cylindri ad perimetrum polygoni

goni regularis in eodem descripti, quod habeat latera multitudine subdupla polygoni basis prismatis. Quæ vera sunt etiam de cono, & pyramidibus, inscriptis.

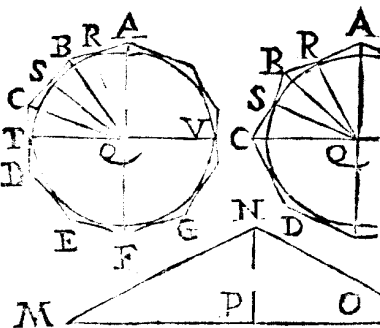
Quando verò basis prismatis imparilatera fuerit, siue regularis, siue irregularis: Erit cylindrus ad inscriptum prisma, ut peripheria basis cylindri ad omnes sinus arcuum à lateribus basis prismatis subtensorum. Dummodo nullus arcus semicirculo maior sit. Quando verò arcus aliquis semicirculo maior sit; & quando figurarum altitudo non sit eadem, & alia huiusmodi, omnia demonstrari possunt facili quidem negotio; sed institutum nostrum est non omnem solidorum inscriptionem, & circumscriptiōem prosequi; sed illam, tantum, quæ circa sphaeram est, vel intra ipsam; Propterea ad inceptum reuertamur.

PROPOSITIO IV.

SI circa circulum describatur polygonum habens latera numero paria, siue à quaternario, siue à binario mensurata, & reuoluatur figura circa diagonalem, erit factum sphaerale solidum æquale cono cuidam, qui basim habeat æqualem superficiem solidi, altitudinem verò semidiametro sphaeræ æqualem.

Hoc autem quando numerus laterum mensuratur à quaternario demonstratum fuit ab Archimede Prop. 29 siue maius 25. lib. p. de sph. & cylin. Quando verò laterum numerus etiam à binario tantum mensuratur, ostendemus sic, eritque demonstratio (exceptis quæ de ultimo solido cylindrico dicentur) eadem cum ea quam affert Archimedes.

Esto polygonum ABCDEFG habens latera à binario tantum mensurata, ut in prima figura. Ergò semipolygonum ABCDEF habebit latera numero imparia, latusque vnum tanget

circulum in puncto T, atq; ideo cylindricam superficiem in conuersione describet. Intelligatur conus MNO, cuius basis sit circulus MO æqualis vniuersæ superfici ei solidi sphæralis, altitudo verò PN, æqualis sit radio sphæaræ. Dico sphærale solidum æquale esse cono MNO.

53. p. par- Rombus enim solidus factus in conuersione figuræ à triangu-
tis, lo ABQ, æqualis est cono, cuidam cuius basis æqualis sit conicæ superfici ei descriptæ à linea AB, altitudo verò sit radius QR. Solidum autem excauatum factum in conuersione à triangulo BCQ, æquatur cono cuidam, cuius basis æqualis sit conicæ superfici ei descriptæ à linea BC, altitudo verò æqualis radio sphæaræ QS. & sic semper procedatur. Vltimum denique solidum cylindricum excauatum descriptum à triangulo CTQ, æquale est cono cuidam, cuius basis æqualis sit superfici ei cylindricæ à linea CT factæ, altitudo verò æqualis sit semidiametro cylindri, QT; Et sic de solidis circa al erum hemisphærium T F V descriptis. Ergo vniuersum sphærale solidum, æquale erit omnibus prædictis conis simul sumptis: iisdem autem omnibus prædictis conis æqualis est conus MNO cum basim habeat omnibus simul illorum basibus æqualem, nempe superfici ei solidi sphæralis, altitudinem verò vnicuique illorum æqualem, nempe radio sphæaræ.] Propterea prædictum solidum sphærale æquale erit cono MNO. Quod &c.

PROPOSITIO. V.

SI circa circulum describatur polygonum habens latera numero paria, & conuertatur figura circa diagonalem: habebit factum sphærale solidum ad sphæram suam eam rationem, quam vniuersa solidi sphæralis superficies habet ad superficiem sphæaræ.

Manente præcedentis Propositionis constructione; Esto sphærale solidum, cuius diagonalis, atque axis sit AB, centrum autem sphæaræ sit C. Dico sphærale solidum ad inscriptam sibi

sibi sphæram esse, vt superficies solidi ad superficiem sphæaræ.

Inscribatur .n. in hemisphærio conus DEF, & ponatur conus GIH, cuius basis GH æqualis sit vniuersæ superfici ei solidi sphæralis, vt in præcedenti, altitudo verò LI æqualis radio sphæaræ, & erit per præcedentem sphærale solidum æquale coni GIH.

Propter æqualitatem ergò, erit sphærale solidum ad conum GIH, vt superficies vniuersa sphæralis solidi ad basim coni GIH, conus autem GIH ad conum DEF (ob æqualem altitudinē) est vt basis circa GH ad basim circa DF; conus denique DEF ad sphæram, est vt basis circa DF ad superficiem sphæaræ (nempe in ratione subquadrupla.) Propterea erit ex æquo sphærale solidum ad inscriptam sibi sphæram, vt vniuersa sphæralis solidi superficies ad superficiem sphæaræ. Quod &c.

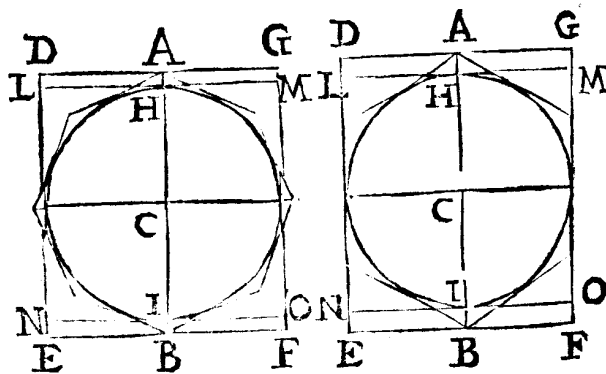
PROPOSITIO VI.

SI circa circulum describatur polygonum habens latera numero paria, & conuertatur figura circa diagonalem, erit factum sphærale solidum ad inscriptam sibi sphæram, vt axis solidi ad axem sphæaræ.

Manente præcedentium constructione: esto sphærale solidum, cuius diagonalis, atque axis sit AB, centrum verò sphæaræ sit C, & diameter HI.

Dico sphærale solidum ad inscriptam sibi sphæram esse, ut AB ad HI.

Circumscribatur n: circa sphæram cylindrus NLM O agaturque per extremitates axis A,B, plana ad axem erecta DG, EF per extremitates verò diametri HI plana LM,NO.

Erit, per præcedentem, sphærale solidum ad sphæram ut superficies sphæralis solidi ad superficiem sphære; hoc est, (sumptis æqualibus) ut superficies cylindri DEFG, ad superficiem cylindri LNO, hoc est ut AB ad HI. Quare sphærale solidum ad sphæram est, ut axis solidi ad diametrum sphære. Quod &c.

PROPOSITIO VII.

SI intra circulum describatur polygonum habens latera numero paria, & conuertatur figura circa diagonalem, erit sphæra ad inscriptum sibi sphærale solidum, ut quadratum diametri sphære, ad quadratum cateti polygoni.

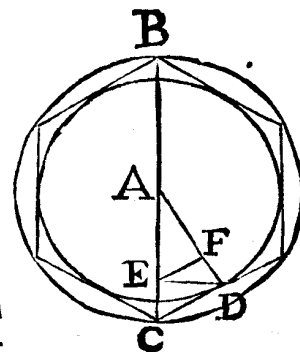
Sint n: circ. cuius cent A, & diamet. BC polygonum regulare, cuius diagonalis sit linea BC, & conuertatur figura circa BC, Dico sphæram circumscriptam ad inclusum sphærale solidum, esse ut quadratum AC, ad quadratum cateti polygoni AD. Ducatur enim DE ex D perpendicularis ad BC, & EF perpendicularis ad AD, eruntq; in continua proportionem quatuor rectæ AC, AD, AE, AF. Concipiatur etiam radio AD aliam sphæram descri-

4. sex. i.

bi

bi, quæ singulas conicas superficies solidi sphæralis continget; nec non cylindricam, si quam huiusmodi sphærale solidum habebit.

Erit itaque sphæra maior ad sphæram minorem, ut CA ad AF; minor verò sphæra ad sphærale solidum, quod sibi circumscribitur (per præcedentem) est ut DA ad AC, hoc est ut AF ad AE; Propterea ex æquo erit circumscripta sphæra maior, ad inscriptum solidum sphærale, ut CA ad AE; nempe ut quadratum CA ad quadratum AD. Quod erat &c.

ultim.
æuedec.
ma.

PROPOSITIO VIII.

SI circa sphærale solidum, natum ex reuolutione polygoni circa diagonalem reuoluti, sphæra circumscribatur, & altera inscribatur. Habebit circumscripta sphæra ad solidum, duplicatam rationem illius, quam habet solidum ad inscriptam sphæram.

Repetita figura Propositionis præcedentis; cum sit circumscripta sphæra ad solidum ut quadratum CA ad quadratum AD; solidum verò ad inscriptam sibi minorem sphæram, ut CA ad AD; patet rationem circumscripæ sphære ad solidum sphærale duplicatam esse illius quam solidum habet ad inscriptam sphæram. Quod &c.

6. hui.

PROPOSITIO IX.

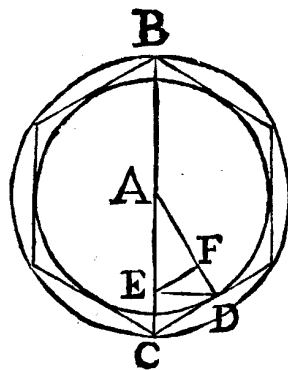
SI circa sphærale solidum, natum ex reuolutione polygoni circa diagonalem reuoluti, sphæra circumscribatur, & altera inscribatur: Erit superficies solidi sphæralis media proportionalis inter superficies duarum sphærarum.

Ma-

Manente figura, & constructione præcedentium propositionum Dico tres superficies, nempe maioris sphæaræ, solidi sphæralis, minorisq; inscriptæ sphæaræ, esse, inter se in continua proportione.

Ostenditur in 6. huius.

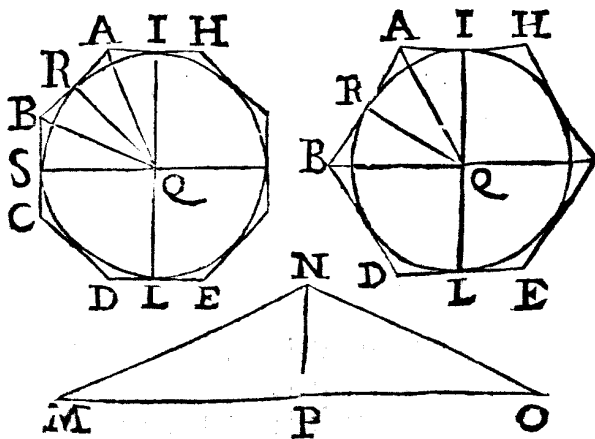
Superficies enim circumscriptæ sphæaræ est ad superficiem inscriptæ, ut quadratum CA ad quadratum AD; superficies, autem solidi ad superficiem eiusdæ inscriptæ sphæaræ, est ut recta CA ad rectam AD: Ergò tres superficies prædictæ sunt in continua proportione; & quidæ perimeter sphæralis solidi medius proportionalis est inter superficies duarum sphæararum. Quod &c.

PROPOSITIO X.

SI circa circulum describatur polygonum habens latera numero paria, siue à quaternario, siue tantum à binario mensurata; & conuertatur figura circa catetum; Erit factum sphærale solidum æquale cono cuidam, cuius quidem basis æqualis sit vniuersæ superficiæ solidi sphæralis, altitudo verò æqualis radio sphæaræ.

Estò circa circulum figura polygoni æquilatæra ABCDEH. habens la-

tera

tera numero paria, & conuertatur figura circa catetum IL, orienturq; solidum contentum sub conicis, circularibus, & vna cylindrica superficie, quando numerus laterum à quaternario mensuratur; quando verò à binario tantum, tunc erit solidum sphæralæ sub conicis, & circularibus tantum superficiebus comprehensum. Dico vtrumq; sphærale solidum æquale esse cono cuidam MNO, qui basim habeat æqualem vniuersæ solidi sphæralis superficiæ, altitudinem verò PN æqualem radio sphæaræ.

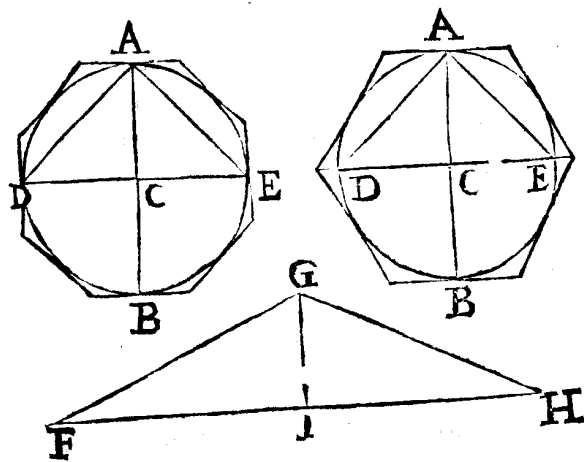
Hoc ostendetur similiter, v t propositione 4. factum est. Nam conus, qui fit à triangulo IAQ in conuersione circa axem IL, æquatur cono, qui basim habeat æqualem circulo qui fit ex radio IA, altitudinem verò æqualem radio sphæaræ QI, quia idem prorsus est. Solidum autem excavatam, quod fit à triangulo, ABQ, æquale probatur cono cuidam, cuius basis æqualis sit conicæ superficiæ factæ à linea AB, altitudo verò sit QR radius sphæaræ. Vltimum denique cylindricum solidum excavatam, factum à triangulo BQS (quando polygoni latera à quaternario mensurantur, aliàs cylindricum solidum nullum est) æquatur cono, cuius basis æqualis sit cylindricæ superficiæ factæ à linea BS altitudo verò sit QS; & sic de altero hemisphærio. Propterea vniuersum sphærale solidum æquale erit omnibus prædictis conis simul sumptis; & ideo æquale erit etiam cono MNO, qui omnibus illis simul sumptis æquiualeat; (quandoquidem basim habet omnibus simul illorum basibus æqualem, ex suppositione; altitudinem verò vnicuique illorum æqualem, nempe radium sphæaræ.) Quod &c.

PROPOSITIO XI.

SI circa circulum describatur polygonum habens latera numero paria, & conuertatur figura circa catetum, habebit factum sphærale solidum ad inscriptam sibi sphæram eam rationem, quam vniuersa solidi sphæralis superficies habet ad superficiem sphæaræ.

Manente præcedentis propositionis constructione, estò sphærale

rale solidum cuius catetus, & axis sit AB; centrum autem sphære sit C. Dico sphærale solidum ad inscriptam sibi sphæram esse vt vniuersa ipsius solidi superficie ad superficiem sphære.

Concipiatur enim in hemisphærio conus DAE, & intelligatur alius conus FGH, cuius basis FH æqualis sit vniuersæ superficiæ solidi sphæralis, altitudo verò IG æqualis radio sphære; & erit per præcedentem sphærale solidum æquale cono FGH.

Propter æqualitatem ergo, erit sphærale solidum ad conum FGH, vt superficies vniuersa sphæralis solidi, ad basim coni FGH, conus autem I GH, ad conum DAE (ob æqualem altitudinem) est vt basis circa FH, ad basim circa DE; denique conus DAE, ad sphæram, est vt basis circa DE ad superficiem sphære (nempe in ratione subquadrupla:) Propterea erit ex æquo sphærale solidum ad inscriptam sibi sphæram, vt vniuersa sphæralis solidi superficies ad superficiem sphære. Quod &c.

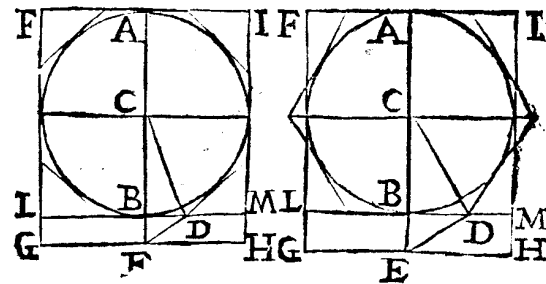
PROPOSITIO XII.

Si circa circulum describatur polygonum habens latera numero paria, & conuertatur figura circa catetum; Habebit factum sphærale solidum ad inscriptam sibi sphæram, eam rationem, quam habet composita recta linea ex diametro sphære, & ex tertia proportionali (si fiat vt semidiameter sphære ad

semi-

semilatus polygoni, ita semilatus ad aliam, ad diametrum sphære.

Manente præcedentium propositionum constructione, esto sphærale solidum, cuius catetus, & axis sit AB; centrum autem sphære sit C. Fiat angulus

CDE rectus, eritque BE tertia proportionalis ad semidiametrum CB, & semilatus polygoni BD. Dico sphærale solidum ad inscriptam sibi sphæram esse vt EA ad AB; nempe vt composita ex diametro sphære AB, & tertia proportionali BE, ad diametrum sphære AB. Concipiatur circa sphæram descriptus cylindrus FLML, & per puncta A, B, E producantur plana FI, LM, GH, ad axem erecta.

Erit ergo, per præcedentem, sphærale solidum ad inscriptam sibi sphæram, vt superficies solidi ad superficiem sphære; hoc est, sumptis æqualibus, vt superficies cylindri FGHI ad superficiem cylindri FLML; hoc est vt linea AE ad AB. Quod &c.

16. pr.
partis.
18. pr.
partis.

PROPOSITIO XIII.

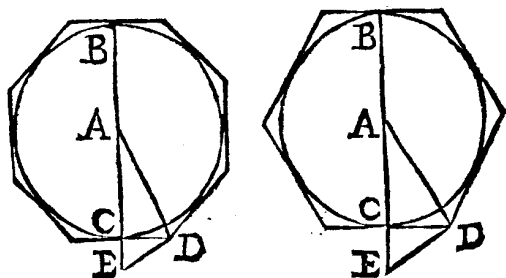
Si circa circulum describatur polygonum habens latera numero paria, & conuertatur figura circa catetum; erit factum sphærale solidum ad suam sphæram, vt duo quadrata, nempe vt quadratum diagonalis, & quadratum cateti simul, ad duplum quadrati eiusdem cateti.

Esto circa circulum, cuius centrum A, descriptum polygonum habens latera numero paria, & conuertatur figura circa catetum BC: factoque angulo recto ADE, erit (per præcedentem)

C c

foli-

solidum sphaerale
 ad suam sphaeram
 ut EB ad BC. Di-
 co insuper solidum
 sphaerale ad suam
 sphaeram esse, ut
 quadratum ex A
 D, simul cum qua-
 drato ex AC, ad
 duplum quadrati
 ex AC.

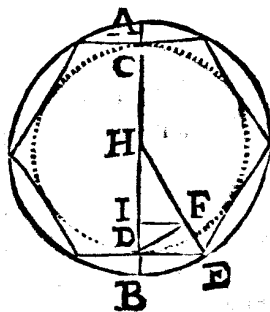
Nam EA ad AC est vt quadratum DA ad quadratum AC;
& componendo, erunt EA, & AC simul, hoc est rota EB, ad
AC, vt duo quadrata DA, ad AC simul ad quadratum AC; sū-
p̄tisque consequentium duplis, erit EB ad BC: hoc est solidum
sphaerale ad sphaeram] vt duo quadrata DA, AC simul, ad duplū
quadrati ex AC. Quod &c.

per pra-
ced.

PROPOSITIO XIV.

SI intra circulum describatur polygonum habens latera numero paria, & conuertatur figura circa catetum; erit sphaera ad inscriptum sibi solidum, vt integra diameter sphaerae, ad secundam simul, & quartam proportionalium, in ratione semidiametri sphaerae ad semicatetum polygoni.

Sit in circulo, cuius diameter AB, polygonum habens latera numero paria, & conuertatur figura circa catetum CD: Ducanturque perpendiculares DF ad rectam HE, & FI ad HD; & erunt quatuor lineæ EH, HD, HF, HI, in continua ratione semidiametri HE ad semicatetum HD. Dico sphaeram ad inscriptum solidum esse, ut dupla HE ad utramq; simul DH, HI. Vel

vt

vt integra diameter sphaeræ ad CI .

Intelligatur alia sphaera intra solidum inscripta. Erit ergo exterior sphaera ad interiorem, vt EH, ad HI, siue vt dupla EH ad duplam HI; interior verò sphaera ad solidum sphaerale est, vt duo quadrata ex HD, ad duo quadrata HD, HE, hoc est vt duo quadrata ex HI, ad duo quadrata ex HI, HF, hoc est (vt infra ostendimus) vt dupla HI ad HI, HD; Propterea erit ex æquo sphaera exterior ad inscriptum sibi sphaerale solidum, vt dupla HE, hoc est integra diameter sphaeræ, ad HI, & HD simul; quæ quidem sūt secunda, & quarta in ratione semidiam. sphaeræ ad semicatetum poligoni. Quod &c.

Quod autem assumptum est ostendemus. Dico ut duo quadrata ex HI ad duo quadrata simul HI, HF, ita esse duplam HI ad HI, HD.

Nam ob angulum rectum HFD, erit vt quadratū FH ad quadratum HI, ita recta DH, ad HI, & componendo, sumptisq; consequētium dupl.s, erunt vt quadrata FH, HI, ad duo quadrata ex HI, ita duæ rectæ DH, HI, ad duplam HI. Conuertendo ergo, erunt duo quadrata ex HI, ad duo quadrata HI, HF vt dupla HI, ad HI, HD simul. Quod erat &c.

PROPOSITIO XV.

Sicirca circulum describatur poligonum habens latera numero imparia, & conuertatur figura circa catetum poligoni, erit factum sphærale solidū æquale cono cuidam, cuius basis æqualis sit vniuersæ superficiæ solidi, altitudo verò radio sphæræ sit æqualis.

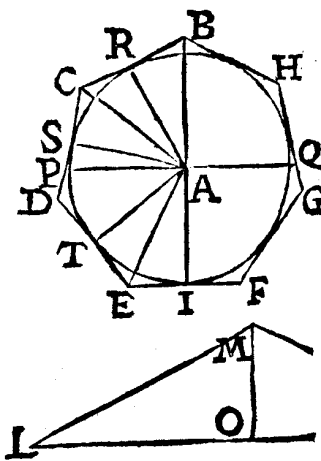
Esto circuli centrum A, polig. verò perimenter BCDEFGH.
 Et sint latera eius numero imparia, conuertaturque figura circa
 catetum BI, vt oriatur solidum sphærale contentum sub conicis
 superficiebus, vnicoque circulo circa diametrum EF descripto.
 Ponatur iam conus LMN, qui basim habeat æqualem vniuer-
 sae superficie sphæralis solidi, altitudinem vero OM æqualem
 radio

Cc 2

radio

radio sphæræ AI. Dico solidum sphæræ-
rale æquale esse cono LMN.

Agatur per centrum sphæræ planum
PQ ad axem erectum, quod transuer-
sè, secabit aliquod latus polygoni pu-
ta CD.

Erit iam rombus solidus, factus à
conuersione triang. BCA, æqualis cono,
qui basim habeat æqualem conicæ
superficie factæ à linea BC; altitu-
dinem autem æqualem radio sphæræ
AR. Solidum verò conicum excava-
tum, quod fit ex gyro trianguli CPA,
æquale erit cono, qui basim habeat
æqualem superficie, quæ fit à linea CP, altitudinem verò æqua-
lem radio sphæræ AS. Solidum quoque excava-
tum, factum ex
reuolutione trianguli PDA, æquatur cono, qui basim habeat æ-
qualem superficie conicæ, quæ fit à motu lineæ PD, altitudinem
autem æqualem radio sphæræ AS. Eadem prorsum eodem modo
dicuntur de solido conico excavato, factò à triangulo DAE; &
de ultimo cono factò à reuolutione trianguli EIA. Propterea,
totum sphæræ solidum æquale erit omnibus prædictis conis si-
mul sumptis, vel cono LMN, qui omnibus illis prædictis æquiua-
let: (habet enim basim omnibus simul illorum basibus æqualem;
altitudinem verò æqualem unicuique illorum.) Quod &c.

Scholium.

Attulimus in hac Propositione Theor. 23. 24. & 27. p. partis;
Nam ex gyro trianguli BCA oritur rombus solidus ut in 23. p. par-
tis. Ex gyro trianguli CPA oritur solidum quoddam excava-
tum, quale relinquitur, si ex cono auferatur rombus solidus: ut in 24.
p. partis. Denique ex conuersione trianguli DPA oritur solidum
quoddam excava-
tum habens basim circularem PQ: quale relin-
quitur, si ex frusto conico conus auferatur habens basim eandem

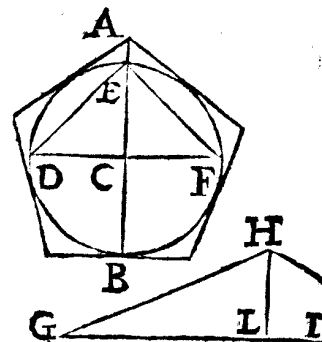
cum

cum maiore basi frusti conici, altitudinem quoque eandem ut in
Prop. 27. p. partis.

PROPOSITIO XVI.

SI circa circulum describatur polygonum habens latera nu-
mero imparia, & conuertatur figura circa catetum; habe-
bit factum sphæræ solidum ad inscriptam sibi sphæram, eam ra-
tionem, quam vniuersa sphæræ solidi superficies habet, ad su-
perficiem sphæræ.

Manente præcedentis proposi-
tionis constructione, sit sphæræ soli-
dum, cuius catetus, siue axis sit AB,
centrum verò sphæræ sit C. Dico
sphæræ solidum ad inscriptam sibi
sphæram esse, ut ipsius solidi integra
superficies ad superficiem sphæræ.

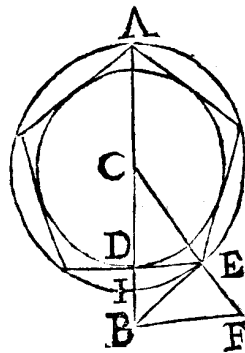

Concipiatur in hemisphærio co-
nus DEF; & intelligatur conus GHI
cuius basis GI æqualis sit vniuersæ
superficie solidi sphæræ, altitudo verò LH æqualis sit radio
sphæræ, & erit per præcedentem, sphæræ solidum æquale cono
GHI.

Propter æqualitatem ergo, erit sphæræ solidum ad conum
GHI, ut superficies vniuersa sphæræ solidi, ad basim coni G
HI; conus autem GHI ad conum DEF (ob æqualem altitudi-
nem) est ut basis circa GI, ad basim circa DE; conus denique
DEF ad sphæram est, ut basis circa DE ad superficiem sphæræ
(nempe in ratione subquadrupla.) Propterea erit ex æquo,
sphæræ solidum ad inscriptam sibi sphæram, ut vniuersa sphæ-
ræ solidi superficies ad superficiem sphæræ. Quod &c.

216 *De Sphæra, & solidis sphæralib.*
CE continuata erit in quatuor terminis.)

Sit circulus, cuius diameter AI, centrum verò C, & inscribatur polygonum habens latera numero imparia; tum conuertatur figura circa catetum AD. Fiantque anguli CEB, & CBF recti, eritque ratio CD ad CE continuata in quatuor terminis CD, CE, CB, CF. Dico sphæram ad inscriptum sibi solidum sphærale, esse, vt CF quater sumpta, ad CB semel, CE bis, & CD semel, simulque sumptas.

*Ultima
duodeci-
mi.*

Intelligatur alia sphæra, cuius semidiameter CD, inscripta in solido. Erit ergo maior sphæra ad minorem vt cubus EC ad cubum CD, vel recta FC, ad CD, vel vt IC quater, ad CD quater; sphæra verò minor inscripta, est ad solidum sphærale, (per præcedentem) vt CD quater sumpta, ad CB semel, CE, bis, & CD semel: Propterea erit ex æquo, maior, siue circumscripta sphæra, ad suum sphærale solidum, vt CF quater sumpta, ad CB semel, CE bis, & CD semel sumptas. Quod &c.

Scholium.

Hactenus sex præcipua Theoremata de solidis sphæralibus demonstrata sunt. sequuntur nunc quedam scitu non iniucunda, & ad doctrinam spectantia.

PROPOSITIO XX.

Si intra sphæram descriptum sit sphærale solidum parilaterum, circaq; diagonalem reuolutum: erit sphæra ad excessum, quo ipsa solidum superat, in duplicata ratione diametri sphære ad latus polygoni.

Sit in circulo, cuius centrum A descriptum polygonum habes latera

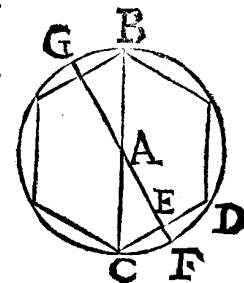
Liber Secundus.

217

latera numero paria, & conuertatur circa diagonalem BC. Dico sphæram ad excessum, quo ipsa solidum superat, esse vt quadratum BC ad quadratum CD.

Ducatur AE ex centro perpendicularis ad latus CD, & producat.

Quoniam per demonstrata, est vt sphæra ad solidum sphærale, ita quadratum FA ad quadratum AE, erit per conuersionem rationis sphæra ad excessum, vt quadratum FA ad differentiam quadratorum FA, AE, hoc est ad rectangulum FEG, siue ad quadratum EC. Constat ergo sphæram ad excessum, quo ipsa superat inscriptum sphærale solidum esse vt quadratum FA ad quadratum EC, siue vt quadratum BC ad quadratum CD. Quod &c.

7. hui

PROPOSITIO XXI.

Si in eadem sphæra duo solida parilatera, & circa diagonalem reuoluta, concipiantur, erit differentia vnius à sphæra, ad differentiam alterius à sphæra, homologè in duplicata ratione laterum.

Sint in circulo, cuius diameter AB, duo semipoligona ACB, ADB; & conuertatur figura circa diagonalem AB. Dico differentiam inter sphæram, & sphærale solidum ACB, ad differentiam inter sphæram, & sphærale solidum ADB, esse vt quadratum CB ad quadratum BD.

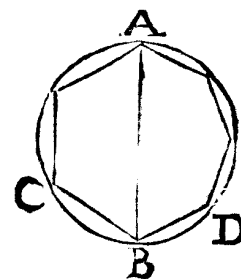
Demonstratum enim est, differentiam ACB esse ad sphæram, vt quadratum BC, ad quadratum AB, sed sphæra ad differentiam ADB, est vt quadratum AB ad quadratum BD, ergo ex æquo erit differentia ACB ad differentiam ADB vt quadratum BC ad quadratum BD. Quod &c.

D d

Pro-

per præced.

per eandem.

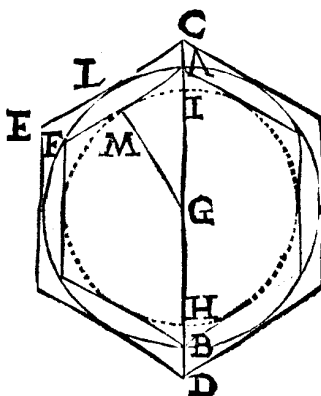
PROPOSITIO XXII.

SI eidem sphæræ duo solida parilatera, & similia, circaque diagonalem reuoluta, alterum circumscribatur, alterum verò inscribatur; superficies sphæræ media proportionalis erit inter superficies duorum solidorum.

Sit circulus, cuius diameter AB, atque ipsi duo poligona, alterum circumscribatur, alterum verò inscribatur, habeatq; vtrumq; latera numero paria, & sit numerus laterũ vnus æqualis numero laterum alterius, vt sphæralia solida similia euadant. Tum conuertatur figura circa diagonalem CD.

Dico superficiem factæ sphæræ mediam proportionalem esse inter superficies factorum solidorum. Ducatur ex centro G recta GL ad contactus M, & L, & radio GM fiat sphæra IMH.

Iam superficies solidi AF ad superficiem sphæræ IM intra ipsum inscriptæ est vt solidum AF ad sphæram IM, per 5. huius, nempe vt axis AG ad GM, per 6. huius, hoc est vt rectangulum AGM ad quadratum GM; Superficies verò sphæræ IM ad superficiem sphæræ ALF est vt quadratum GM ad quadratum GA. Ergo ex æquo superficies solidi AF ad superficiem sphæræ AL erit vt rectangulum AGM ad quadratum GA, nempe vt recta MG ad GA, vel vt recta LG ad GC. Sed superficies sphæræ ALF ad superficiem solidi CE est vt LG ad GC (quod probatur eodem modo, vt factum fuit supra) ergo in continua proportionem sunt superficies vniuersa solidi AMF, superficies sphæræ ALF, & superficies solidi CE. Quod erat &c.

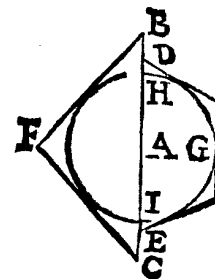
Corollarium.

Hinc patet etiam, quòd si eidem solido sphærali parilatero circa diagonalem reuoluto dua sphæra, altera circumscribatur, altera verò inscribatur, tres superficies in continua proportionem erunt inter se.

PROPOSITIO. XXIII.

Sphæralia solida parilatera circa diagonalem reuoluta, & eidem sphæræ, vel æqualibus sphæris circumscripta, inter se sunt vt axes.

Sint circa circulum, cuius centrum A, duo poligona dissimilia, quorum latera numero paria sint, & conuertantur circa diagonalem: Sitq; alterius factorum solidorum BFC, axis BC; alterius verò, nempe DGE, esto axis DE. Dico solidum BFC, ad solidum DGE esse vt BC ad DE.

Hoc autem patet. Quoniam solidum BFC ad sphæram est vt BC ad diametrum HI; sphæra vero ad alterum solidum DGE est vt diameter HI ad axem DE, erit ex æquo, solidum BFC ad solidum DGE, vt BC ad DE. Quod erat &c.

Hinc facile ostendi potest excessum, quo solidum BFC superat sphæram, ad excessum, quo solidum DGE superat eandem sphæram esse vt BH, ad HD.

Cum enim solidum BFC ad sphæram sit vt BA ad AH; erit diuidendo excessus BFC ad sphæram, vt BH ad HA. Eadem ratione sphæra ad excessum DFE erit, vt HA ad HD; ergo ex æquo, excessus BFC ad excessum DCE supra sphæram, erit vt BH ad HD. Quod &c.

PROPOSITIO XXIV.

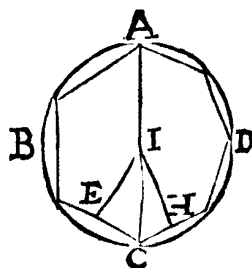
Solida sphæralia parilatera eidem vel æqualibus sphæris inscripta, & circa diagonalem reuoluta, sunt inter se in duplicata ratione catetorum.

Inscribantur in circulo, cuius diameter AC, duo semipoligona ABC, ADC, & conuertatur figura circa diagonalem AC, ut describantur duo solida sphæralia, ut imperatum est.

Dico solidum sphærale factum ex poligono ABC, ad solidum sphærale factum ex poligono ADC, esse ut quadratum cateti IE, ad quadratum cateti IH.

7. huius
per eandem.

Solidum enim ex ABC ad sphæram, est ut quadratum IE ad quadratum IC; sphæra autem ad solidum ADC, est ut quadratum IC ad quadratum IH; ergo ex æquo solidum ABC ad solidum ADC erit, ut quadratum IE ad quadratum IH. Quod erat &c.

PROPOSITIO XXV.

Si intra æquales, vel eandem sphæram, cuius diameter AB, descripta fuerint duo solida sphæralia parilatera, quorum duo latera sint BC, BD; demittanturque ex punctis C, D, perpendiculares CE, DF ad diametrum; erit solidum, cuius latus BC, ad solidum, cuius latus BD, ut AE ad AF.

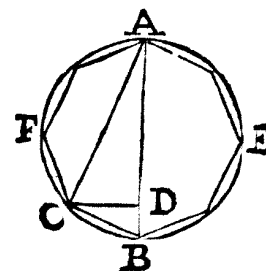
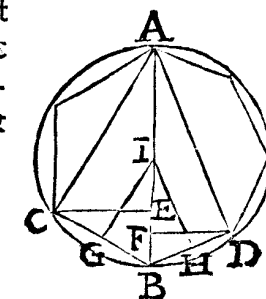
Ducantur enim ex centro I ad latera BC, BD perpendiculares IG, IH.

Recta EA ad rectam AB, est ut quadratum AC ad quadratum AB (ob angulum in semicirculo rectum ACB) recta autem BA ad AF, est ut quadratum AB, ad quadratum AD, ergo ex æquo

æquo recta EA ad rectam AF, est ut quadratum AC ad quadratum AD, hoc est ut quadratum IG ad quadratum IH, hoc est ut solidum, cuius latus est BC ad solidum, cuius latus est BD. Quod erat &c.

PROPOSITIO XXVI.

Si intra sphæram, cuius diameter AB descriptum sit solidum sphærale parilaterum, & circa diagonalem reuolutum; demittaturque ab extremitate lateris EC, quod diametrum contingit, recta CD perpendicularis ad diametrum circuli AB, erit conus, cuius basis circulus AFCBE; altitudo verò sit AD, subduplus solidi sphæralis; conus verò, cuius eadem sit basis, & altitudo DB, erit subduplus differentie, quæ inter sphæram, & solidum sphærale est.

Sphæra enim ad inscriptum solidum est ut quadratum diametri ad quadratum cateti AC (est enim AC ob angulum in rectum ACB, æqualis cateto poligoni,) hoc est ut BA recta ad rectam AD.

Iam quia conus, cuius basis AFCBE; altitudo verò sit AB, æqualis est hemisphærio in eadem basi constituto; erit dictus conus, hoc est hemisphærium, ad conum, cuius basis eadem AFCBE, altitudo verò AD, ut AB ad AD. Sed hemisphærium etiam ad semisolidum est ut AB ad AD; ut ostendimus supra. Propterea conus, cuius basis circulus AFCBE, altitudo autem AD, erit æqualis semisolido sphærali, siue subduplus solidi sphæralis. Quod &c.

Similiter inferetur, conum, cuius basis eadem AFCBE, altitudo verò DB, subduplum esse excessus illius, quo sphæra solidum superat.

Scho-

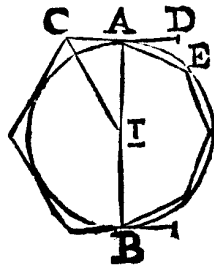
Scholium.

Demonstramus etiam singula illa solida rotunda annularia, quæ describuntur in reuolutione figura à bilineis mixtis, quale unum est FC, & solidum sphærale circumdant aequalia esse singulis sphæroidibus, quarum uniuscuiusque maximus circulus sit circa diametrum FC. Axis verò equalis sit portioni rectæ ex AB, quæ interceptur inter duas perpendiculares ad ipsam AB ductas ex punctis F, & C: & sic de reliquis, sed hoc alibi.

PROPOSITIO XXVII.

SI eidem circulo duo polygona parilatera alterum circumscribatur, alterum verò inscribatur; & conuertatur circumscriptum quidem circa catetum, inscriptum verò circa diagonalem; erit differentia inter circumscriptum, & sphæram, ad differentiam inter sphæram, & inscriptum, ut quadratum lateris circumscripti ad duplum quadrati lateris inscripti.

Esto circuli diameter AB, latus verò polygoni circumscripti CD, & inscripti AE. Dico excessum, quo maius solidum sphæram superat, ad excessum, quo sphæra superat minus, esse ut quadratum CD ad duo quadrata ex AE.

13. *huius.* Solidum enim circumscriptum est ad sphæram ut duo quadrata.

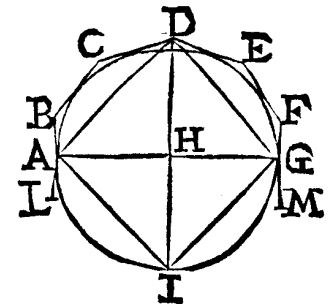
20. *huius.* CI, IA ad duplum quadrati ex IA, ergo diuidendo, erit excessus solidi supra sphæram, ad ipsam sphæram, ut quadratum CA ad duplum quadrati ex IA, siue ut quadr. CD, ad duplū quadr. ex AB. Sphæra autem ad excessum, quo ipsa superat minus solidū, est ut quadratum AB ad quadratum AE, vel ut duo quadrata ex AB ad duo quadrata ex AE. Propterea ex æquo excessus solidi maioris supra sphæram, ad excessū sphære supra minus solidū, erit

erit ut quadratum ex CD ad duo quadrata ex AE. Quod &c.

PROPOSITIO XXVIII.

Quodlibet sphærale solidum circa diagonalem reuolutum (cuius latera numero quidem paria sint, sed nullo modo à quaternario mensurentur, ut sunt 6. 10. 14. 18. 22. &c.) inscripti sibi rombi solidi duplum est.

Sit solidum, quale dictum est AB CDEFG circa axem, siue diagonalem DI reuolutum. Manifestum est, quòd duo latera opposita BL, FM contingent sphæram in extremitatibus A, G, diametri AG, quæ quidem perpendicularis sit ad DI; quandoquidè laterum numerus à binario tantum mensuratur, non autem à quaternario.

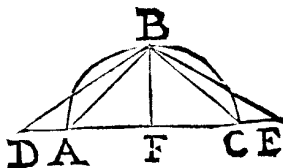
Inscribantur iam duo coni; nempe ADG in semisolido, habens altitudinem HD; conus verò AIG in hemisphærio. Erit igitur semisolidum ABCDEFG ad hemisphærium ut axis ad 6. *huius.* axem, nempe ut DH ad HI, hoc est ut conus ADG ad conum AIG (cum sint in eadem basi;) & permutando semisolidum ad suum conum ADG, erit ut hemisphærium ad suum conum AIG; quare duplum erit. Propterea omne solidum, quale dictum est duplum erit inscripti sibi rombi solidi. Quod &c,

Lemma.

Si hemisphærium ABC, & conus quicumque rectus DBE eandem altitudinem habuerint FB; erit hemisphærium ad prædictum conum ut duplum basis hemisphærij ad basim eiusdem coni.

Sit ut ponitur: Et inscribatur in hemisphærio conus ABC. Erit ergo conus ABC ad conum DBE ut basis AC ad basim DE; sum-

sumptisq; antecedentium duplis, erit hemisphærum ABC ad conum DBE ut duplum basis AC ipsius hemisphærij, ad DE basim coni. Quod erat &c.

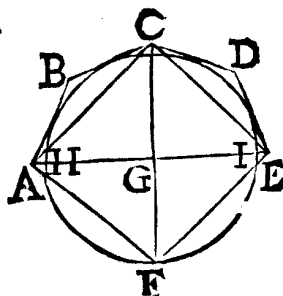

PROPOSITIO XXIX.

Quodlibet sphærale solidum circa diagonalem reuolutum, cuius latera à quaternario mensurentur, ad inscriptum sibi rombum solidum, est ut superficies inscriptæ sibi sphære, ad semisuperficiem circumscriptæ.

Sit solidum, quale dictum est ABCDE, cui inscribatur semiorombus, hoc est conus ACE; ad altitudinem verò hemisphærij sit conus AFE, in basi AE,

Erit ergo semisolidum ad hemisphærium ut axis ad axem, hoc est ut CG ad GF, siue ut conus ACE, ad conum AFE (sunt enim in eadem basi) & permutando erit semisolidum ad suum conum ACE, ut hemisphærium ad alterum conum AFE, hoc est per lemma præmissum, ut duo circuli ex HI, ad circulum ex AE, vel sumptis duplis, ut quatuor circuli ex HI, ad duos circulos ex AE; hoc est ut superficies inscriptæ intra solidum sphære, ad semisuperficiem circumscriptæ. Propterea etiam dupla eandem rationem habebunt, hoc est totum sphærale solidum ad inscriptum sibi rombum solidum erit, ut dictum est. Quod &c.

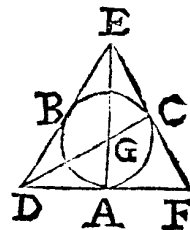
Poterat etiam concludi, solidum sphærale prædictum esse ad inscriptum sibi rombum, ut inscriptus in polygono circulus ad semicirculum circumscriptum; vel ut quadratum cateti GH ad semiquadratum diagonalis GA eiusdem polygoni.

Lemma.

Si in triangulo æquilatelo inscriptus fuerit circulus. Erit circu-

circulus alter cuius diameter sit latus trianguli, triplus inscripti circuli.

Inscribatur circulus ABC in triang. æquilatelo DEF. Sitque G punctum, centrum & circuli, & trianguli; propterea DG dupla ipsius GC, hoc est ipsius GA. Ergo quadr. DG quadruplum est quadrati ex GA & quadratum DA triplum erit eiusdem GA; Quare etiam circulus, cuius semidiameter sit DA triplus erit circuli, cuius semidiameter sit CA. Quod erat &c.

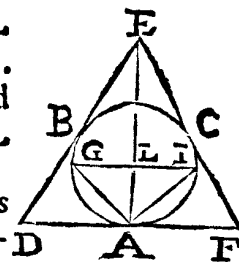

PROPOSITIO XXX.

Si circa circulum descriptum fuerit triangulum æquilaterum, & reuoluatur figura, erit factus conus æquilaterus ad inscriptam sibi sphæram ut 9. ad 4.

Esto circa circulum ABC triangulum æquilaterum DEF, & conuertatur figura. Dico factum conum æquilaterum esse ad inscriptam sphæram in proportionem dupla, sesquiquarta, nempe ut 9. ad 4.

Concipiatur in hemisphærio GAI conus GAI. Erit iam per lemma præcedens circulus, cuius diameter DF triplus circuli, cuius diameter GI; sed conus DEF ad conum GAI rationem habet compositam ex ratione altitudinum EA ad AL; quæ tripla est: Et ex ratione basium, nempe circuli DF ad circulum GI quæ similiter tripla est: quare conus DEF ad conum GAI erit ut 9. ad unum, sumptisq; consequentium quadruplis, erit conus DEF ad sphæram sibi inscriptam, ut 9. ad 4. Quod erat &c.

PROPOSITIO XXXI.

Si circa eandem sphæram descripti sint conus, & cylindrus, ambo æquilateri; erunt tria solida, nempe conus, cylindrus, & sphæra in continua proportionem sesquialtera.

Hoc autem patet. Posita enim sphæra ut 4. erit (per Corollarium Prop. 30. p. partis) cylindrus ut 6; conus autem ostensus est in præcedenti esse ut 9. Quare tria solida erunt inter se in continua proportionem sesquialtera. Quod &c.

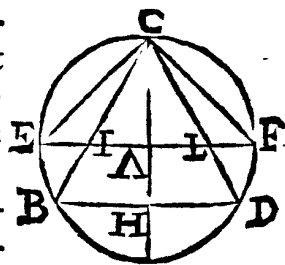
PROPOSITIO XXXII.

Sphæra ad inscriptum sibi conum æquilaterum est in ratione numeri 32. ad 9.

Sit in circulo, cuius centrum A inscriptum triangulum æquilaterum CBD, & conuertatur figura circa CH. Dico sphæram esse ad factum conum æquilaterum sibi inscriptum ut 32. ad 9.

Ducatur diameter EF ad angulos rectos ipsi CH, & concipiatur in hemisphærio conus ECF: Punctum A erit centrum, tum circuli, tum etiam trianguli æquilateri BCD, propterea CH sesquialtera erit ipsius CA.

Sed cum etiam ICL sit triangulum æquilaterum, erit CA potentia tripla ipsius AI, ergo & circulus ex CA, siue ex AE triplus erit circuli ex AI; ideoque conus ECF, triplus coni ICL videlicet ut 24. ad 8. Conus autem ICL ad conum BCD ob similitudinem, est ut cubus AC ad cubum CH, nimirum ut 8. ad 27. Quare ex æquo erit conus ECF ad conum BCD ut 24. ad 27. Reductaque ratione ad minimos terminos, erit conus ECF ad conum BCD ut 8. ad 9. Sumptis igitur antecedentium qua-

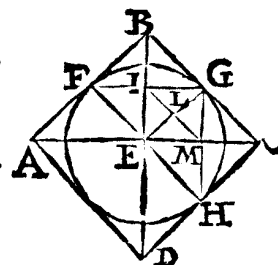

quadruplis sphæra ad inscriptum sibi conum æquilaterum erit ut 32. ad 9. Quod erat &c.

PROPOSITIO XXXIII.

Rombus solidus æquilaterus circa sphæram descriptus est ad ipsam sphæram ut diameter quadrati ad latus eiusdem.

Esto quadratum ABCD circa circum, cuius centrum E; & voluatur figura circa diagonalem BD; Dico rombum solidum æquilaterum factum ex reuolutione, esse ad sphæram ut diameter quadrati ad latus eiusdem.

Intelligatur in hemisphærio conus FGH, cuius basis FH, altitudo EG, & ducatur IM.

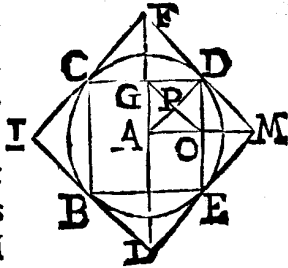
Erit iam conus ABC, cuius basis AC, similis cono FGH, uterque enim rectus & rectangulus est. Ergo conus ABC ad conum FGH erit ut cubus BE ad cubum EG, nempe ut recta BE ad EL. (sunt enim EB, EG, EI, EL in continua ratione) sumptis autem consequentium duplis, erit conus ABG ad hemisphærium, ut BE ad EG, & propterea totus rombus solidus ad totam sphæram sibi inscriptam erit ut BE, ad EG, hoc est ut diameter alicuius quadrati ad latus eiusdem. Quod &c.

PROPOSITIO XXXIV.

Sphæra ad inscriptum sibi cylindrum æquilaterum est, ut diameter quadrati ad 3. quart. lateris eiusdem.

Describatur intra circum, cuius centrum A quadratum BCDE, & voluatur figura circa catetum AG. Dico sphæram ad cylindrum BCDE, esse ut diameter alicuius quadrati ad 3. quart. lateris eiusdem.

Intelligatur circa sphæram alter cylindrus æquilaterus FILM, & producta AM iungantur AD, GO. Erunt ob similitudinem triangulorum, in continua ratione FA, AD, AG, AP; Et quia cylindri sunt similes, nempe æquilateri, erit cylindrus IFML ad cylindrum BCDE vt cubus FM ad cubum CD, hoc est vt cubus FD ad cubum DG, siue vt cubus FA ad AD, hoc est vt recta FA ad quartam AP. Sumptisque antecedentium subsesquialteris, erit sphæra ad cylindrum BCDE vt duæ tert. ipsius FA ad AP; hoc est vt tota FA ad sesquialteram ipsius AP; siue (quod idem est) vt FA ad 3. quar. rectæ AD. Constat ergo sphæram ad inscriptum sibi cylindrum æquilaterum esse vt FA ad 3. quar. ipsius AD; hoc est vt diameter alicuius quadrati ad 3. quar. lateris eiusdem. Quod &c.

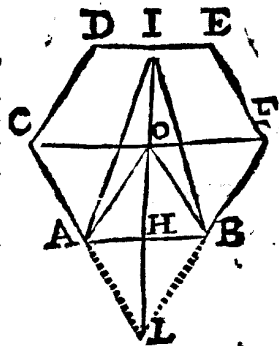

PROPOSITIO XXXV.

Solidum exagonale; hoc est sphærale solidum genitum ab exagono circa catetum reuoluto, septuplum est conii eandem sibi basim, & altitudinem habentis.

Esto exagonum æquilaterum, & æquiangulum ACDEFB & conuertatur circa catetum HI; inscribaturque conus AIB. Dico exagonale solidum factum ex reuolutione, septuplum esse conii AIB.

Producantur CA, FB donec concurrant in aliquo puncto L, eruntque ob exagonum, quatuor triangula æquilatera OCA, OAB, OBF, OBL, æqualia inter se. Concipiatur ergo conus CLF perfectus; eritque conus AIB duplus conii ALB, quandoquidem eandem habet basim AB, sed altitu-

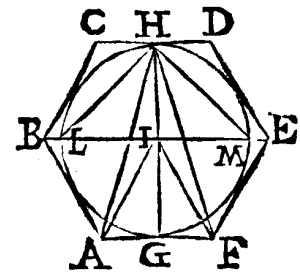
titudinem habet HI duplam ipsius HL.

Iam conus CLF ad conum ALB, erit ob similitudinem, vt cubus CL ad cubum LA, nempe vt 8. ad 1; & diuidendo semisolidum CABF erit ad conum ALB, vt septem ad vnum. Propterea etiam dupla eandem rationem habebunt, hoc est solidum exagonale integrum septuplum erit conii AIB. Quod erat &c.

PROPOSITIO XXXVI.

Si circa circulum describatur exagonum, & reuoluatur figura circa catetum, erit sphæra sextupla conii, qui eandem basim, & eandem altitudinem cum solido habeat.

Esto circa circulum, cuius centrum I exagonum ABCCEF, & conuertatur circa catetum GH; inscribaturque in facto solido exagonali conus AHF, qui basim habeat circulum circa AF, altitudinem verò GH eandem cum solido. Dico sphæram sextuplam esse conii AHF.

Concipiantur duo alij conii; nempe LHM in hemisphærio, & AIF super basi AF constitutus ad centrum I.

Erit ergo propter exagonum, triangulum AIF æquilaterum, & ideo ipsa IG tripla erit potentia ipsius GA. Constat igitur quod circulus, cuius diameter LM (dupla scilicet ipsius IG) triplus erit circuli, cuius diameter AF, & propterea conus LHM triplus erit conii AIF. Sphæra autem duo decupla erit conii AIF, & ideo sextupla conii AHF. Quod erat &c.

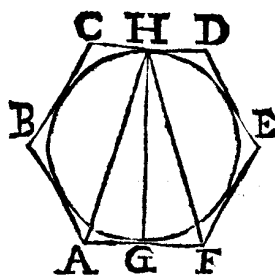
PROPOSITIO XXXVII.

Si circa circulum describatur exagonum, & voluatur figura circa catetum; erit factum solidum ad factam sphæram sesquialterum.

Esto

Eſto circa circulum, cuius centrum I exagonum ABCDEF & conuertatur figura circa catetum GH. Dico ſolidum ſphærale factum, eſſe ad ſphæram vt 7. ad 6.

Concipiatur enim in ſolido conus A HF, vt in duabus præcedentibus propoſitionibus.

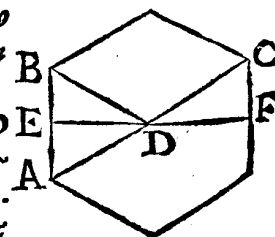
Erit ergo (per 35. huius) ſolidum exagonale ad conum AHF vt 7. ad vnum, conus autem AHF ad ſphæram eſt vt 1. ad 6.; quare ex æquo erit ſolidum ad ſphæram vt 7. ad 6. Quod &c.

Lemma.

Linea diagonalis exagoni potentiâ ſeſquitertia eſt cateti eiſdem.

Sit exagonum ABC, cuius centrum D. Dico diagonalem AC potentiâ eſſe ſeſquitertiam cateti EF.

Hoc autem patet. Nam ducta DB erit ABD triangulum æquilaterum, ad exagonum; & AD latus erit potentiâ ſeſquitertiam perpendicularis DE: ergo ſumptis lineis duplis, etiâ AC ſeſquitertia erit potentia ipſius EF. Quod &c.

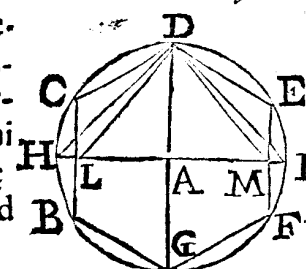
PROPOSITIO XXXVIII.

Sphæra inſcripti ſibi ſolidi exagonalis circa diagonalem reuoluti, ſeſquitertia eſt.

Sit in circulo, cuius centrum A deſcriptum exagonum BCDEF; iunctiſq; DH, DL, DM, DI, conuertatur figura circa diagonalem DG. Dico ſphæram inſcripti ſolidi exagonalis ſeſqui-

ter-

tertiam eſſe. Circulus enim, cuius diameter HI, ſeſquitertius eſt circuli, cuius diameter LM (per lemma præcedens) ergo conus HDI ſeſquitertius eſt conil DM, ſumptiſque quadruplis, erit ſphæra ſeſquitertia ſolidi exagonalis. Quod erat &c.

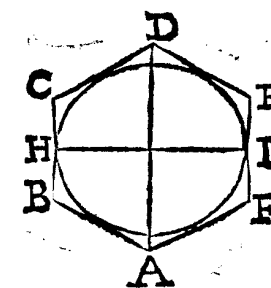

Assumptum fuit ſolidum exagonale quadruplum eſſe conil LD M. hoc enim patet ex propoſitione 28. huius.

PROPOSITIO XXXIX.

Si idem exagonum dupliciter reuoluatur, nempe circa catetum, & circa diagonalem; Erit ſolidum circa catetum reuolutum, ad ſolidum circa diagonalem, in ſubduplicata ratione numerorum 49. ad 48. Nempe vt radix q. num. 49. ad radicem q. num. 48.

Eſto exagonum æquiangulum, & æquilaterum ABCDEF, quod vtroq; modo concipiatur reuolutum, nempe circa catetum HI & circa diagonalem DA; vt inde fiant duo ſolida ſphæralia inter ſe diuerſa ſpecie: & intra vtrūq; intelligatur ſphæra inſcripta. Maniſteſtum iam eſt (per lemma Propoſitionis præcedentis) diagonalem AD potentia ſeſquitertiam eſſe cateti HI. Si ergo ponatur HI rationalis 6. erit AD radix quadrata numeri 48.

Manentibus hiſ. Solidum circa catetum reuolutum, ad inſcriptam ſphæram eſt vt 7. ad 6; Sphæra autem ad ſolidum reuolutum circa diagonalem eſt vt HI, ad AD, nempe vt 6. ad rad. q. num. 48. Quare ex æquo erit, ſolidum circa catetum, ad ſolidum circa diagonalem vt 7. ad radicem quadratam numeri 48.

Nem-

37. huius

6. huius

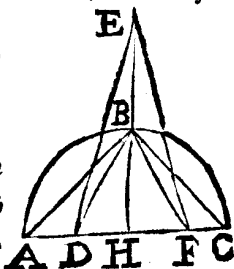
Nempe in subduplicata ratione numerorum 49.48. Quod erat &c.

Lemma.

Si hemisphærium altitudinem habuerit subduplam alicuius coni: erit hemisphærium ad conum prædictum, ut basis ad basim.

Habeat hemisphærium ABC altitudinem HB subduplam altitudinis HE coni DEF. Dico hemisphærium ad conum DEF, esse ut circulus AC ad circulum DF.

Concipiantur enim duo alij coni ABC in hemisphærio, & DBF super basi DF. Erit ergo conus ABC ad conum DBF, ut basis AC ad basim DF, sumptisq; duplis, erit hemisphærium ad conum DEF ut basis AC ad basim DF. Quod erat &c.

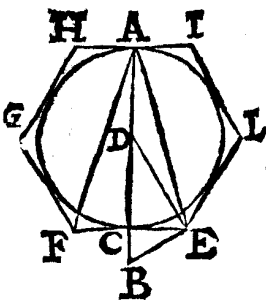

PROPOSITIO XL.

Solidum parilaterum circa catetum reuolutum ad inscriptum sibi conum, rationem habet, quam AB ad BC; facto scilicet angulo DEB recto.

Esto polygonum FGHILE habens latera numero paria, descriptum circa circulum, cuius centrum D, & conuertatur figura circa catetum CA, fiatq; angulus DEB rectus. Dico solidum ad inscriptum sibi conum FAE, esse ut AB ad BC.

^{12 huius} Erit enim solidum ad sphæram ut BA ad AC, sumptisq; consequentium dimidijs, erit solidum ad hemisphærium ut BA ad DC, sed (per lemma præcedens) hemisphærium est ad conum FAE, ut circulus ex DC ad circulum ex CE; siue ut recta DC ad CB; ergo ex æquo erit sphæra ad conum FAE, ut AB ad BC. Quod erat &c.

le solidum ad inscriptum sibi conum FAE, ut AB ad BC. Quod erat &c.

PROPOSITIO XLI.

Conus inscriptus in solido circa catetum reuoluto, æqualis est excessui, quo solidum inscriptam sibi sphæram superat,

Manente figura, & constructione præcedentis. Dico si sphæra auferatur à solido FGHILE, quod residuum, quod superest, ablata sphæra, æquale erit cono FAE.

Est enim sphærale solidum ad sphæram, ut BA ad AC; & per ^{12 huius} conuersionem rationis, solidum ad illud residuum erit, ut AB ad BC. Sed (per præcedentem) solidum ad inscriptum sibi conum est, ut AB ad BC. Æqualis est ergo conus FAE, in solido sphærali inscriptus, omnibus simul solidulis annularibus, quæ circa sphæram sunt; siue differentie, quæ est inter solidum, inscriptamque in solido sphæram. Quod erat &c.

PROPOSITIO XLII.

Hemisphærium ad excessum, quo sua sphæra superatur à solido sphærali circa catetum reuoluto, duplicatam rationem habet diametri sphære ad latus polygoni, ex cuius reuolutione solidum genitum fuerat.

Manente præcedentium figura, & constructione. Dico hemisphærium; ad differentiam inter solidum, & inclusam sphæram, esse ut quadratum AC, ad quadratum FE.

Est enim sphæra ad solidum circumscriptum ut CA ad AB; ^{12 huius} & diuidendo, sphæra ad differentiam inter sphæram, & solidum, erit ut AC ad CB; sumptisque antecedentium dimidijs, erit hemisphærium ad prædictam differentiam, ut DC ad CB, hoc est ut quadratum DC ad quadratum CE; vel ut quadratum AC ad quadratum FE. Quod erat &c.

Aliter.

13. huius Sphæra ad solidum est ut duo quadrata ex CD ad duo simul quadrata CD, DE. Ergo diuidendo erit sphæra ad differentiam inter ipsam, & solidum ut duo quadrata ex CD ad quadratum CE, sumptisq; antecedentium dimidijs, erit hemisphærium ad differentiam inter sphæram, & solidum, ut quadratum DC ad quadratum CE, siue ut quadratum AC ad quadratum FE. Quod &c.

Corollarium.

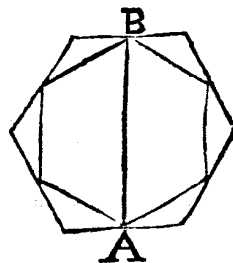
Constat etiam hemisphærium ad conum FAE inscriptum in sphericali solido, esse in duplicata ratione AC ad FE, nempe axis coni ad diametrum basis eiusdem. Quandoquidem conus FAE demonstratus est equalis differentie inter solidum spherale, inscriptamque sibi sphæram.

PROPOSITIO XLIII.

SI exagono regulari simile exagonum inscribatur, ita ut inscripti anguli puncta media circumscriptorum laterum contingant, & conuertatur figura circa catetum maioris exagoni, erit solidum exagonale circumscriptum ad inscriptum, ut 14. ad 9.

Sit ut ponitur: Conuertaturque figura circa AB; circaq; AB diametrum concipiatur sphæra, quæ quidem maiori polygono inscripta erit, minori verò circumscripta.

per 37
huius.
38. huius Erit itaque solidum maius ad sphæram ut 7. ad 6., nempe ut 14. ad 12; sphæra verò ad minus solidum erit ut 12. ad 9. Ergo ex æquo solidum maius ad minus erit ut 14. ad 9. Quod erat &c.

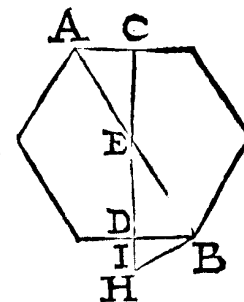

PRO-

PROPOSITIO XLIV.

Solidum spherale factum ex reuolutione alicuius polygoni circa diagonalem, ad solidum ex reuolutione eiusdem polygoni circa catetum; est ut rectangulum sub diagonali, & cateto, bis sumptum, ad duo simul quadrata, quorum alterum ex diagonali fit, alterum autem ex cateto.

Esto polygonum regulare quodcumque, habens latera numero paria, cuius diagonalis sit AB, catetus verò CD. Et concipiatur polygonum conuerti duplici axe; nempe primum circa diagonalem AB; & iterum circa catetum CD. Dico solidum ex diagonali ad solidum ex cateto esse, ut rectangulum BED bis sumptum, ad quadrata ex BE, & ex ED: siue ut eorum quadrupla.

6. huius.
12. huius.
Fiat angulus EBH rectus, seceturq; bifariam DH in I; eritque EI media Aritmetica inter ED, EH: Iam solidum ex diagonali ad inscriptam sibi sphæram est, ut AB, ad CD; sphæra verò ad solidum ex cateto, est ut CD, ad CH; ergo ex æquo solidum ex diagon. ad solidum ex cateto, erit ut AB ad CH, siue ut EB, ad EI, (sunt enim semisses rectarum AB, CH.) Cum autem BE media Geometrica sit inter HE, ED; ipsa verò EI media Aritmetica sit inter easd., erit solidum ex diagonali ad solidum ex cateto ut media Geomet. ad mediam Aritmet. inter rectas HE, ED. Sed ratio rectæ HE ad ED, ead. est ac quadr. BE ad quadr. ED: propterea erit solidum ex diagonali ad solidum ex cateto, ut spatium medium proportionale Geometricum ad spatium medium Aritmeticum inter quadrata BE, ED. Spatium autem medium Geometricum inter quadrata BE, ED est rectangulum BED; medium verò Aritmeticum est quadratum ED, cum semisse quadratu DB. Ergo solidum ex diagonali ad solidum ex cateto erit

F f 2

ut re-

vt rectangulum BED; ad quadratum ED cum semisse quadrati DB; Vel (sumptis duplis) vt rectangulum BED bis sumptum, ad quadratum ED bis, cum integro quadrato DB. Siue vt rectangulum BED bis sumptum, ad quadrata BE, ED. Quod erat &c.

Assumpsimus rectangulum BED, medium proportionale esse inter quadrata BE, ED. Hoc enim patet in propositis quibuscunque rectis duabus lineis.

Assumpsimus etiam quadratum ED cum semisse quadrati DB, esse medium Arithmeticum inter quadrata BE, ED. Quod patet quadratum enim BE superat quadratum ED quadrato BD.

Corollarium.

Hic pro Corollario demonstrari potest, solidum ex diagonali factum semper minus esse solido, quod fit ex cateto, quando idem polygonum conuertatur circa diagonalem, & circa catetum. Demonstratur hoc modo.

Quoniam rectangulum BED bis sumptum, minus est duobus quadratis BE, ED (sunt enim in continua ratione quadratum EB rectangulum DEB, & quadratum ED, ideoque dupla media, minor est duabus extremis magnitudinibus.) Et est vt rectangulum BED bis sumptum ad quadr. BE, ED simul, ita solidum ex diagonali ad solidum ex cateto; Erit solidum ex diagonali minus, quam solidum ex cateto. Quod erat &c.

Si quis autem querat, quo excessu solidum ex cateto superat solidum ex diagonali. Hoc modo illum proportionem notum habebit.

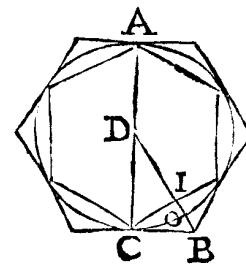
Faciat vt duo quadrata BE, ED simul, ad quadratum, quod fit ex differentia rectarum BE, ED, ita maius solidum ad aliud: Et habebit excessum, quo maius solidum superat minus.

Propo-

PROPOSITIO XLV.

S intra polygonum regulare paralaterum inscribatur simile polygonum, ita vt anguli inscripti bisectiones laterum circumscripti contingant; conuertaturq; figura circa catetum maioris polygoni: Erit maius solidum spherale ad minus, vt sunt duo simul quadrata duarum diagonalium, ad duo quadrata minoris cateti.

Esto polygonum paralaterum ABC &c. intra quod inscribatur simile polygonum AIC &c. vti dictum est. Conuertaturq; figura circa AC catetum maioris polygoni. Dico solidum spherale ABC, ad solidum AIC esse vt duo quadrata simul duarum diagonalium, nempe BD, DC. ad duo quadrata minoris cateti DI. Circumscribatur solido AIC sua sphaera, quæ alteri solidum inscripta erit.

Iam solidum ABC ad inscriptam sphaeram, est vt duo quadrata simul BD, DC ad duplum quadrati DC (per 13. huius.) Sphaera verò ad inscriptum solidum est, vt duplum quadrati DC ad duplum quadrati DI (per 7. huius) Ergo ex æquo maius solidum spherale ad minus erit, vt duo simul quadrata BD, DC ad duplum quadrati DI. Quod erat &c.

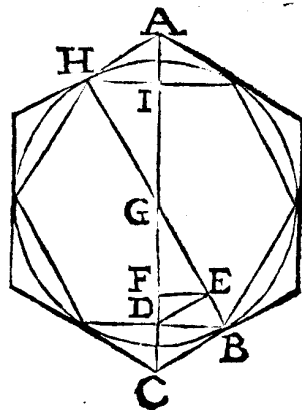
PROPOSITIO XLVI.

Idem positus: si conuertatur figura circa diagonalem maioris polygoni GC. Erit maius solidum ad minus, vt integer axis AC maioris solidi, ad vtramque simul, nempe semicaterum DG minoris, & quartam proportionalium GF; si fiat vt semidiagonalis minoris ad semicaterum; ita semicaterus ad tertiam, & tertia ad quartam.

Esto solidum, quale positum est ABCH cui inscriptum sit solidum

lidum IBD. vti dictum est. Ducatur, DE perpendicularis ad GB, & EF ad GC: eruntque in continua proportionem CG, GB, GD, GE GF. ob angulos rectos.

Iam solidum maius ad sphæram est vt AC ad HB. per 6. huius) sphæra autem ad solidum minus, est vt HB ad vtramque simul DG. GF (per 14. huius) Quare ex æquo solidum maius ad minus erit vt AC ad vtramque simul DG, GF, népe quod propositum fuerat.

Corollarium.

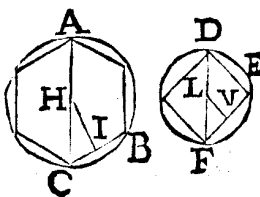
Quando solida prædicta ab exagono genita fuerint: demonstratur, quòd posita recta AC 32. DG. & GF nota sunt. nempe DG. 12. & GF. 9. Ergo in hoc casu solidum maius ad minus esset vt 32 ad 21,

Superest nunc vt solida sphæralia absolutè considerata inter se conferamus, & hoc quot modis fieri poterit: quemadmodum in præmio operis nos esse facturos promiseramus.

PROPOSITIO XLVII.

Solida sphæralia parilatera circa diagonalem reuoluta, inter se sunt vt parallelepipeda basi quadr. cateti, altitudine vero diagonali eorumdem.

Sint duo solida sphæralia parilatera circa diagonales AC, DF reuoluta. Sintque HI, LV perpendiculares ad latera CB, FE. Dico solidum sphærale ABC ad solidum, DEF esse vt parallelepipedum basi quadrato HI, altitudine verò HC, ad paralle-

lep.

lep. basi quadrato LV, altitudine LF.

Intelligatur vtrique circumscripta sphæra sua. Tunc enim solidum ABC ad sphæram suam erit vt quadratum IH ad quadratum HC, siue (sumpta communi altitudine CH) vt parallelepipedum basi quadrato IH, altitudine HC, ad cubum HC. Sphæra autem ABC ad sphæram DEF, est vt cubus HC ad cubum LF. At sphæra DEF, (vt nuper in altera ostendebamus) ad solidum suum DEF est vt cubus LF, ad parallelepipedum basi quadrato LV, altitudine LF: ergo ex æquo erit solidum ABC, ad solidum sphærale DEF, vt parallelepipedum basi quadrato HI, altitudine HC, ad parallelepipedum basi quadrato LV, altitudine LF. Quod erat &c.

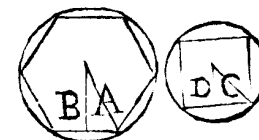
Scholium.

Idem concludetur etiam si concipiantur sphære iuxta 6. huius inira data solida inscripta; siue altera tantum inscripta; altera verò circumscripta iuxta 6. & 7. huius sicut experienti patebit.

PROPOSITIO XLVIII.

Solida sphæralia parilatera circa catetum reuoluta inter se sunt, vt parallelepipeda basi quadrato diagonalis, altitudine verò, quæ sit æqualis cateto, & quartæ proportionalium, si fiat vt diagonalis ad catetum, ita catetus ad tertiam, & ita tertia ad quartam.

Sint duo solida sphæralia circa catetos B, & D reuoluta. Continueturque ratio A ad B in quatuor terminis A, B, E, F. Item ratio diagonalis C ad catetum D continuetur in quatuor terminis C, D, H, I. Dico, primum solidum ad secundum esse vt parallelepipedum basi quadrato A, altitudine verò B, & F; ad parallelepipedum basi quadrato C, altitudine verò D, & I.

Nam primum solidum ad sphæram suam est vt B, & F simul ad

ad A bis sumptam: acceptaq; communi basi quadrato A; erit solidum primum ad sphæram suam, vt parallelepipedum basi quadrato A, altitudine verò B, & F simul, ad duos cubos A. Sphæra autem prima ad secundam sphæram est vt duo cubi A ad duos cubos C. Sphæra tandem secunda ad solidum suum, est vt duo cubi C, ad parallelepipedum basi quadrato C altitudine verò D, & I simul (quod ostenditur vt nuper factum est in prima sphæra) ergo ex æquo primum solidum sphærale ad secundum, erit vt parallelepipedum basi quadrato A, altitudine B, & F simul, ad parallelepipedum basi quadrato C; altitudine verò D, & I simul. Quod erat &c.

Scholium.

Idem concludi potest si sphæra concipiantur intra ipsa solida inscripta iuxta Propositionem 13. huius; siue altera inscripta, altera verò circumscripta iuxta 13., & 14. huius. Quando verò termini proportionis alij euadant à propositis, vt in hac, & in sequentibus, scias proportionem semper eandem esse, in quibuscunque tandem terminis eueniat.

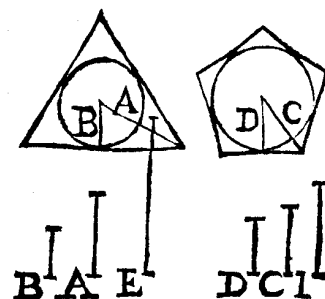
PROPOSITIO XLIX.

Solida sphæralia imparilatera sunt inter se vt parallelepipedum, basi quadrato perpendicularis, quæ ex centro polygoni ducitur in latus eiusdem, altitudine verò æquali prædictæ perpendiculari, vna cum dupla eius, quæ ex centro ad angulum polygoni ducitur, & cum tertia proportionalium ad duas prædictas.

Sint solida sphæralia imparilatera, circa catetos B, & D reuoluta. Continuetur ratio perpendicularis B ad radium polygoni A in tribus terminis B, A, E. Item ratio D ad C in tribus terminis D, C, I, continuata sit. Dico solidum primum ad secundum esse vt parallelepipedum basi quadrato B, altitudine verò æquali B semel, A bis, & E semel, simulq; sumptis, ad parallelepipedum

lepipedium basi quadr. D; altitudine verò æquali D semel, C bis, & I semel simulq; sumptis.

Concipiatur in utroq; solido sphærali sua sphæra inscripta, eritq; solidum primum ad sphæram suam vt B, & E simul cum dupla ipsius A ad quadruplam B; sumptaque communi basi quadrato B, erit solidum primum ad sphæram suam vt parallelepipedum basi quadrato B; altitudine verò B, & E cum dupla A, ad quatuor cubos B. Sphæra autem prima ad secundam est vt quatuor cubi B ad quatuor cubos D; Sphæra tandem secunda ad solidum suum est, vt quatuor cubi D. ad parallelepipedum basi quadrato D; altitudine D, & I cum dupla ipsius C (quod ostenditur vt nuper factum est) ergo ex æquo patet, quod propositum fuerat, &c.

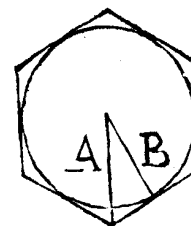

13. huius

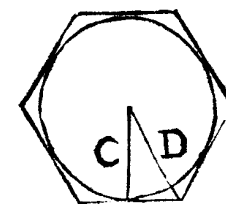
PROPOSITIO L.

Solidum sphærale parilaterum circa diagonalem reuolutum, ad solidum sphærale parilaterum circa catetum reuolutum est vt parallelepipedum basi quadrato cateti, altitudine diagonali, bis sumptum, ad parallelepipedum basi quadrato cateti, simul diagonalisque, altitudine verò cateti.

Sint duo solida sphæralia, quorum alterum circa diagonalem A fit reuolutum, alterum verò circa catetum C. Dico solidum primum circa diagonalem, ad solidum secundum circa catetum, esse vt parallelepipedum basi quadr. B altitudine A

G g

bis

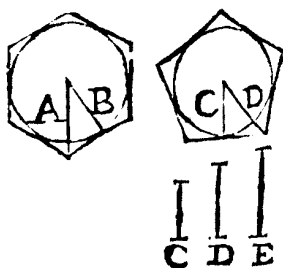
bis sumptum, ad parallelepipedum basi æquali quadratis C, D, altitudine verò G.

6. huius. Intelligatur in utroque solido inscripta sua sphæra. Et erit solidum primum ad sphæram suam, ut recta A ad B; sumptaque eadem basi quadrato E; erit solidum primum ad sphæram suam, ut parallelepipedum basi quadrato B, altitudine verò A, ad cubum B, siue ut duplum dicti parallelepipedum ad duos cubos B. Sphæra verò prima ad secundam est, ut duo cubi B, ad duos cubos C. Sphæra tandem secunda ad solidum suum est, ut duo quadrata ex C, ad duo quadrata C, & D. sumptaque communi altitudine C, est, ut duo cubi C, ad parallelepipedum basi æquali quadratis C, & D; altitudine verò C. Propterea ex æquo patet, quod propositum erat.

PROPOSITIO LI.

Solidum sphærale parilaterum circa diagonalem reuolutum, ad solidum sphærale imparilaterum est, ut parallelepipedum basi quadrato cateti, altitudine diagonali quater sumptum; ad parallelepipedum basi quadrato rectæ illius, quæ ex centro polygoni imparilateri perpendiculariter ducitur in latus eiusdem; altitudine verò æquali prædictæ perpendiculari, una cum dupla illius, quæ ex centro ad angulum ducitur, & cum tertia proportionalium ad duas prædictas.

Sint duo solida sphæralia, nempe primum parilaterum circa diagonalem A conuersum, alterum verò imparilaterum circa catetum C reuolutum. Continuetur ratio C ad D in tribus terminis C, D, E. Dico primum solidum ad secundum esse, ut parallelepipedum basi quadrato B, altitudine A quater sumptum, ad parallelepipedum basi quadrato C, altitudine verò æquali rectis C, & E cum dupla D. simul

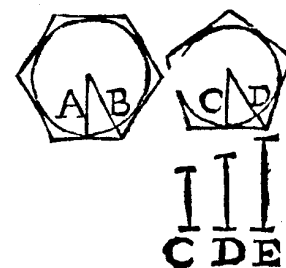
simul sumptis.

Nam solidum primum ad sphæram suam est, ut recta A ad B; siue sumpta communi basi quadrato B; ut parallelepipedum basi quadrato B, altitudine A, ad cubum B; Velut parallelepipedum prædictum quater sumptum, ad cubum B quater sumptum sphæra verò prima ad secundam est, ut quatuor cubi B ad quatuor cubos C, Sphæra denique secunda ad solidum suum [ut ostensum est in 49. huius] est ut quatuor cubi C, ad parallelepipedum basi quadrato C, altitudine verò æquali rectis C, & E cum dupla D, simul sumptis. Propterea ex æquo patet, quod propositum erat.

PROPOSITIO LII.

Solidum sphærale parilaterum circa catetum reuolutum, ad solidum sph. imparilaterum, est ut parallelepipedum basi æquali quadratis diagonalis, & cateti; altitudine cateti bis sumptum, ad parallelepipedum basi quadrato lineæ, quæ ex centro ducitur perpendiculariter in latus polygoni imparilateri, altitudine verò æquali prædictæ lineæ, una cum illa, quæ ex centro ad Vnum angulum perducitur, & cum tertia proportionalium ad duas prædictas.

Sint duo solida sphæralia; alterum parilaterum circa catetum A reuolutum; alterum imparilaterum circa C conuersum. Et ratio C ad D continuetur in tribus terminis C, D, E. Dico primum solidum ad secundum esse, ut parallelepipedum basi æquali quadratis, B & A, altitudine verò A, bis sumptum, ad parallelepipedum basi quadrato C, altitudine verò æquali C, & E, cum dupla ipsius D.

Nam solidum primum ad sphæram suam est, ut duo quadrata B G g 2 ta B 13 huius

ta B, & A, ad duplum quadrati A siue sumpta communi altitudine A, vt parallelepipedum basi æquali quadratis B, & A, altitudine A ad duos cubos A; vel vt dictum parallelepipedum bis sumptum, ad quatuor cubos A. Sphæra autem prima ad secundam, est vt quatuor cubi A ad quatuor cubos C. Sphæra denique secunda ad solidum suum est vt quatuor cubi C, ad parallelepipedum basi quadrato C; altitudine æquali C, & E, cum dupla D. (vt ostensum fuit in Propos. 49. huius] Ergo ex æquo pater, quod propositum fuerat.

FINIS.

DE
TERRÆMOTV
LIBELLVS

Flaminij de Mezauachis Ciuis, & I. V. D.
Bononienſis.

*In quo curioſa aperitur Terramotus
doctrina, & agitur de Terramotu
Anni 1672.*